

Et Underligt Spectacel hvorledis En Koe haver født en Kalf her uden for Staden (?) paa Vester Broe/ og samme Kalf haver haft et hovet snart som et Menniske at see til/ med et stort støcke Kiød i Panden/og derunder sad tvende Øyen/ og en Mund hafde hand efter et Menniskis Mund: Sangviis forfattet under den Thone: Udi din store Vrede &c. Tryckt i Kiøbenhafn Aar 1719.

1.

Enhver vil gjerne spørge/
Hvorfor mon andre sørge?
Hvad bringer Post og Breve?
Hvordan mon' andre leve?
Vi til os self ey seer.

2.

Det er en gammel Vaane
Sig self at vilde skaane/
Og andre tale om/
Kun faåe seer Ildens Lue
I egen Boé og Stue:
See! Saa er Verdens Dom.

3.

Vi ey for langt vil løbe
hos andre sligt at kiøbe
Som vi self hiemme har/
Hvad er det? vil du viide
Hvad som i disse Tiide
hos os beskuet var.

4.

Jeg da vil for dig skrive/
Vil du kun agt paagive/
Det som dog sanden er/
Hvor mange self med Øye

Har dette seet saa nøye/
Som skeede os saa nær.

5.

En Koê da monne føde
En Kalf/som dog strax døde/
Men see den Vanskabt var/
Hands Hoved var at skue/
Saa de snart maate grue
Som dette skuet har.

6.

En Vext sad udi Panden/
Det siger jeg for sanden/
Som mange Folck vel saâe
Hvo haver seet slig Mage
I alle sine Dage/
Det mand forundre maa.

7.

En Mund som Folcke-Munde
Paa ham mand finde kunde/
Det var vel græsseligt;
See! det er værd at tegne/
Blant Vunder-Ting at regne:
Hvo kand vel minde sligt?

8.

Nu vil saa mange komme
Og felde deris Domme/
Hvad det betyde maa
Om nogen var som kunde
Slig Vunder-Verck udgrunde/
Mand det vel gierne saâe.

9.

Vel lader Gud paaminde
Tit baade Mand og Qvinde
Ved mange selsom Ting/
At de skal sig betencke.
Bortkaste Syndens lencke/
Og frygte Sathans Sting.

10.

Leg Hoffmod af i Tiide
Gud kand dog icke lide
At du ey kiender dig/
Du er dog Jord og Aske/
Hvor af vil du da braske/
Du gjør dig dermed svig.

11.

Ydmyg dig/det jeg raader/
Thi hoffart intet baader
Men Skade gjør saa tit/
For Herren dig ned bøye/
Fest der Dit trois Øye/
Saa søger du Profit.

12.

Slig tegn maa dog vel minde/
Skjøndt mange gaar i blinde
I Verdens mørke Vraa
Gud raaber/faâe vil høre/
De andet har at gjøre
End hen til Herren gaa.

13.

Saa mange er dissverre
Som vil saa nødig lære
At gaa paa Himmel-Sti/
De velter sig i Søle
I Ondskabs dybe Pøle/
Gaar Naadens Dør forbi.

14.

De har vel sind og sandzer/
Dog Bygger svage Skandzer
Mod Sathans Vold og Magt/
Naar hand med Storm vil komme/
Hvor snart er vercket omme
Som tagis ey i agt.

15.

Vi seer saa mange haver
Guds og Naturens Gaver/
Dog bruger dem ey ret/
De lever/men saa ilde/
Dee raaber/men saa silde/
Slig gierning er kun slet.

16.

Hvor mange dog vil vige
Fra Folck/jeg snart tør sige/
De synis Væster litg (liig?)/
De aldrig gjør sig tancke
Paa Naadens Dør at bancke:
Er det ey jammerlig?

17.

Du maa dig dog omvende
Dit Liv kand snart saa ende

Din Siæl i Fare staar/
Hav stedze Gud i Sinde/
Saa kand du Glæde vinde/
Naar du af Verden gaar.

18.

Agt Vunder-Tegn ey ringe!
De kand dog med sig bringe
Hvad siden komme maa/
Gud vil dig forud vare
Om den til Stunden fare/
Hvordan at det vil gaa.

19.

O! Spar ey Tiid/ey Dage/
Sæt Bedring ey tilbage
For Verdens Sysleri/
Glem ey at sucke/raabe/
Glem ey at bede/haabe/
Saa staar din Gud dig bi.

20.

Naar du skal til at flytte/
Din Siæl da søger Bytte
I Himmels Fryde-bôe/
Sæt Verden kun til side/
Om du end her skal lide/
Saa faar du hisset rôe.